

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาแนวทบทวนนักศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ วิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

เสนอตารางแสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ภูมิภาค คณะวิชา สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม และลักษณะที่พักอาศัย ซึ่งเสนอด้วยตารางจำนวน และร้อยละ (ดังตารางที่ ๑)

เสนอตารางแสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามตามประเภทขององค์กรกิจกรรมที่สนใจ และเข้าร่วมเป็นสมาชิก ซึ่งเสนอด้วยตารางจำนวน และร้อยละ (ดังตารางที่ ๒)

ตอนที่ ๒ การเสนอผลการวิเคราะห์แนวทบทวนนักศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังนี้

๑. เสนอผลการวิเคราะห์แนวทบทวนนักศึกษาทั้ง ๔ แนวทบทวนของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้วยการเสนอตารางแสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวทบทวน (ดังตารางที่ ๓)

๒. เสนอผลการศึกษาและเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทบทวนของนักศึกษจำแนกตามเพศ ด้วย ที-เทสต์ (ดังตารางที่ ๔)

๓. เสนอผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) ในการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทบทวนทั้ง ๔ แนวทบทวนของนักศึกษจำแนกตามคณะวิชา ภูมิภาค ภาควิชา ภูมิภาค สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม และลักษณะที่พักอาศัย (ดังตารางที่ ๕ ถึง ตารางที่ ๒๑)

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ค่าสถิติและอักษรย่อ ดังต่อไปนี้ คือ

$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าคะแนนเฉลี่ย หรือค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df.	หมายถึง	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	หมายถึง	ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง
N	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
F	หมายถึง	ค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง มากกว่า ๒ กลุ่ม เพื่อใช้พิจารณาเปรียบเทียบค่ามาตรฐาน
นต.	หมายถึง	คณะนิติศาสตร์
บธ.	หมายถึง	คณะบริหารธุรกิจ
มษ.	หมายถึง	คณะมนุษยศาสตร์
ศษ.	หมายถึง	คณะศึกษาศาสตร์
วท.	หมายถึง	คณะวิทยาศาสตร์
รศ.	หมายถึง	คณะรัฐศาสตร์
ศศ.	หมายถึง	คณะเศรษฐศาสตร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑ สถานภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง แสดงจำนวนนักศึกษา
และการร้อยละ

สถานภาพ	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
๑. เพศ		
ชาย	๒๖๓	๕๓.๕
หญิง	๒๒๙	๔๖.๕
รวม	๔๙๒	๑๐๐.๐
๒. ภูมิภาค		
ภาคกลาง	๒๔๕	๔๙.๘
ภาคเหนือ	๕๓	๑๐.๘
ภาคใต้	๑๐๗	๒๑.๖
ภาคตะวันออก	๒๒	๔.๕
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๖๕	๑๓.๒
รวม	๔๙๒	๑๐๐.๐
๓. คณะวิชา		
คณะนิติศาสตร์	๑๐๕	๒๑.๑
คณะบริหารธุรกิจ	๑๑๕	๒๓.๒
คณะมนุษยศาสตร์	๕๐	๑๐.๒
คณะศึกษาศาสตร์	๕๐	๑๐.๒
คณะวิทยาศาสตร์	๕๕	๑๑.๒
คณะรัฐศาสตร์	๕๐	๑๐.๒
คณะเศรษฐศาสตร์	๕๐	๑๐.๒
รวม	๔๙๒	๑๐๐.๐

สถานภาพ	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
๕. สถานภาพทางเศรษฐกิจ		
อาชีพบิดา		
ธุรกิจเอกชนหรือธุรกิจส่วนตัว	๑๗๙	๓๖.๕
ข้าราชการทหาร-ตำรวจ	๕๙	๑๐.๐
ข้าราชการพลเรือน	๗๕	๑๕.๒
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๓๕	๗.๑
เกษตรกรกรรม	๑๐๔	๒๑.๑
อื่น ๆ (รับจ้าง, ชราภาพ, ถึงแก่กรรม)	๕๐	๑๐.๒
รวม	๔๙๒	๑๐๐.๐
ระดับรายได้บิดามารดา รวมกัน		
มากกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๘๖	๑๗.๕
ตั้งแต่ ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท	๒๖๑	๕๓.๐
ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๑๔๕	๒๙.๕
รวม	๔๙๒	๑๐๐.๐
๕. ลักษณะที่พักอาศัย		
บ้านบิดามารดา หรือบ้านญาติ	๒๗๘	๕๕.๕
บ้านหรือหอพักเอกชนให้เช่า	๑๙๙	๔๐.๕
วัด	๑๗	๓.๕
อื่น ๆ	๓	๐.๖
รวม	๔๙๗	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๑ แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งปรากฏดังนี้

๑. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๔๘๒ คน เป็นเพศชาย ๒๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๕ เป็นเพศหญิง ๒๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๕

๒. ภูมิลำเนาผู้ตอบ ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลางมากที่สุด จำนวน ๒๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕ ภาคใต้ จำนวน ๑๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕ ภาคเหนือ จำนวน ๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘ ภาคที่มีนักศึกษาน้อยที่สุดคือ ภาคตะวันออก จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๕

๓. คณะวิชา นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ จำนวน ๑๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑ คณะบริหารธุรกิจ จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕ คณะมนุษยศาสตร์ จำนวน ๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒ คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน ๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒ คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน ๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๑ คณะรัฐศาสตร์ จำนวน ๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓ และนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒

๔. สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ได้แก่

๔.๑ อาชีพบิดา นักศึกษาส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพธุรกิจเอกชนหรือธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๑๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕ รองลงมาคืออาชีพเกษตรกรรม จำนวน ๑๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑ อาชีพข้าราชการพลเรือน จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๑ อาชีพอื่น ๆ เช่น รับจ้าง, ช่างภาพ, ings แกกรรม มีจำนวน ๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒ อาชีพข้าราชการทหาร-ตำรวจ จำนวน ๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐ อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑

๔.๒ รั้คัับรายไ้คัับคัับมารคัับรวมกันเฉลี่ยต่อเดือน นักศึกษาส่วนใหญ่ครอบครัวมีรายไ้คัับตั้งแต่ ๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๐ รองลงมามีรายไ้คัับคัับกว่า ๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๕ และรั้คัับรายไ้คัับมากกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท มีจำนวน ๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕

๕. ลักษณะที่พักอาศัย นักศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือบ้านญาติ จำนวน ๒๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๕ รองลงมาอาศัยบ้านหรือหอพักเอกชนให้เช่า จำนวน ๑๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕ อาศัยวัดอยู่ จำนวน ๑๑ คน หรือร้อยละ ๒.๓ และอื่น ๆ แต่ไม่ระบุสถานที่พัก จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๖

ตารางที่ ๒: สถานภาพส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง แสดงประเภท
ขององค์กรกิจกรรมที่สนใจและเข้าร่วมเป็นสมาชิก

สถานภาพ	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
ประเภทขององค์กรกิจกรรมที่สนใจและเข้าร่วม เป็นสมาชิก		
องค์การนักศึกษาและสภานักศึกษา	๓๘	๑.๑
ชมรมฝ่ายกีฬา	๕๓	๑๐.๘
ชมรมฝ่ายวิชาการ	๑๑๘	๒๔.๐
ชมรมฝ่ายศิลปและวัฒนธรรม	๖๔	๑๓.๐
ชมรมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	๖๒	๑๒.๖
พรรคการเมืองในมหาวิทยาลัย	๓๐	๖.๑
ไม่สนใจและไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมใดเลย	๑๒๗	๒๕.๘
รวม	๔๘๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๒ แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหงเกี่ยวกับประเภทองค์กรกิจกรรมที่สนใจและเข้าร่วมเป็นสมาชิก ปรากฏว่า

ประเภทขององค์กรกิจกรรมที่สนใจและเข้าร่วมเป็นสมาชิกนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่
สนใจและไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมใดเลยมีจำนวนมากที่สุด ๑๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๘
ส่วนกิจกรรมรองลงมาที่นักศึกษาสนใจเข้าร่วมเป็นสมาชิก คือชมรมฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑๑๘ คน
คิดเป็นร้อยละ ๒๔ ชมรมฝ่ายศิลปและวัฒนธรรม จำนวน ๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓ ชมรมบำเพ็ญ
ประโยชน์ จำนวน ๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๖ ชมรมกีฬา จำนวน ๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ
๑๐.๘ องค์การนักศึกษาและสภานักศึกษาจำนวน ๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๑ และพรรคการเมือง
ในมหาวิทยาลัยมีนักศึกษาสนใจน้อยที่สุด จำนวน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๑

ตารางที่ ๓ เปรียบเทียบผลรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวพบบาท
ทั้ง ๘ บทบาทของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

แนวพบบาท	$\bar{X}$	S.D.	ระดับเกณฑ์
๑. แนวพบบาทในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพ	๓.๔๑	๐.๖๔	ปานกลาง
๒. แนวพบบาทในการใช้สติปัญญา	๓.๐๔	๐.๕๖	ปานกลาง
๓. แนวพบบาททางวิชาการ และการเป็นศิษย์	๒.๘๔	๐.๔๔	ปานกลาง
๔. แนวพบบาทนักรณรงค์ทางการเมือง	๒.๘๔	๐.๔๗	ปานกลาง
๕. แนวพบบาทในการนำประสบการณ์จากการ ทำกิจกรรมไปใช้ประโยชน์	๒.๘๑	๐.๖๓	ปานกลาง
๖. แนวพบบาทในการพัฒนาสังคม	๒.๗๕	๐.๗๑	ปานกลาง
๗. แนวพบบาทในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษา อย่างเต็มที่	๒.๖๔	๐.๖๐	ปานกลาง
๘. แนวพบบาทที่ทำพอเป็นพิธี	๒.๐๐	๐.๖๗	น้อย

จากตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีค่าเฉลี่ยการรับรู้พฤติกรรมตามแนวพบบาทส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ในแนวพบบาทในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพ แนวพบบาทในการใช้สติปัญญา แนวพบบาททางวิชาการและการเป็นศิษย์ แนวพบบาทนักรณรงค์ทางการเมือง แนวพบบาทในการนำประสบการณ์จากการทำกิจกรรมไปใช้ประโยชน์ แนวพบบาทในการพัฒนาสังคม และแนวพบบาทในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเต็มที่ โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๔๑, ๓.๐๔, ๒.๘๔, ๒.๘๔, ๒.๘๑, ๒.๗๕ และ ๒.๖๔ ตามลำดับ ยกเว้นแนวพบบาทที่ทำพอเป็นพิธีมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ของแนวพบบาทน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๐๐

ตารางที่ ๔ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทบาททั้ง ๔ บทบาทของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยจำแนกตามเพศ

แนวทบาท	เพศชาย (N=๒๖๓คน)		เพศหญิง (N=๒๖๙คน)		ค่า t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
๑. แนวทบาททางวิชาการ และการเป็น ศึกษิต	๒.๘๘	.๘๕	๓.๐๖	.๘๑	๒.๙๐**
๒. แนวทบาทในการใช้สติปัญญา	๓.๑๘	.๕๑	๒.๙๘	.๕๓	๔.๑๐***
๓. แนวทบาทในการใช้ชีวิตในสถาบัน อุดมศึกษาอย่างเต็มที่	๒.๑๘	.๖๑	๒.๖๒	.๕๙	๒.๑๑*
๔. แนวทบาทในการนำประสบการณ์จาก การทำกิจกรรมไปใช้ประโยชน์	๒.๘๘	.๖๘	๒.๑๘	.๖๑	๒.๕๒*
๕. แนวทบาทในการฝึกฝนเพื่อการ ประกอบอาชีพ	๓.๓๒	.๖๖	๓.๕๒	.๖๒	๓.๓๙***
๖. แนวทบาทในการพัฒนาสังคม	๒.๘๒	.๑๒	๒.๖๖	.๖๙	๒.๕๓*
๗. แนวทบาทที่พึงพอใจเป็นพิธี	๒.๐๘	.๑๒	๑.๙๖	.๖๘	๑.๒๘
๘. แนวทบาทที่นครรังก์ทางการเมือง	๓.๑๙	.๘๒	๒.๕๐	.๘๐	๘.๖๘***

*P < .05, **P < .01, ***P < .001

จากตารางที่ ๔ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทบาททั้ง ๔ บทบาทของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยจำแนกตามเพศ ผลปรากฏว่า นักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยตามแนวทบาททางวิชาการ และการเป็นศึกษิต และแนวทบาทในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพ แตกต่างกับนักศึกษาชายอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ กล่าวคือ นักศึกษาหญิงมีการรับรู้ตามแนวทบาททางวิชาการ และการเป็นศึกษิต และแนวทบาทในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพสูงกว่านักศึกษาชายอย่างมีนัยสำคัญ

นักศึกษายชายมีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทบาทในการใช้สติปัญญา และแนวทบาทที่นครรังก์ทางการเมือง แตกต่างกับนักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ ส่วนใน

แนวทางการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเต็มที่ แนวบาทในการนำประสบการณ์จากการ
ทำกิจกรรมไปใช้ประโยชน์ และแนวบาทในการพัฒนาสังคม พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .๐๕ กล่าวคือ นักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบาทในการใช้ชีวิต
ปัญญา แนวบาทที่นครงค์ทางการเมือง แนวบาทในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอย่าง
เต็มที่ แนวบาทในการนำประสบการณ์จากการทำกิจกรรมไปใช้ประโยชน์ และแนวบาท
ในการพัฒนาสังคม สูงกว่านักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนแนวบาทที่ห่าพอเป็นพิธีไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทาบทั้ง ๔ ทาบของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงในต่างคณะวิชา

แนวทาบ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. แนวทาบทางวิชาการ และการ เป็นศิษย์	ระหว่างกลุ่ม	๖	๒๖.๑๔๕๓	๔.๓๕๗๕	๖.๓๙๕***
	ภายในกลุ่ม	๔๘๕	๓๑๘.๒๑๖๘	๐.๖๕๖๑	
	รวม	๔๙๑	๓๔๔.๓๖๒๑		
๒. แนวทาบในการใช้สปีดดูยา	ระหว่างกลุ่ม	๖	๓.๐๕๑๓	๐.๕๐๘๖	๑.๖๐๑
	ภายในกลุ่ม	๔๘๕	๑๕๓.๗๐๗๖	๐.๓๑๗๖	
	รวม	๔๙๑	๑๕๖.๗๕๘๙		
๓. แนวทาบในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเต็มที่	ระหว่างกลุ่ม	๖	๑.๖๗๖๕	๐.๒๗๙๕	๐.๗๖๕
	ภายในกลุ่ม	๔๘๕	๑๓๗.๒๒๖๕	๐.๒๘๕๕	
	รวม	๔๙๑	๑๓๘.๙๐๓๐		
๔. แนวทาบในการนำประสบการณ์จากการทำกิจกรรม ไปใช้ประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	๖	๐.๗๐๙๕	๐.๑๑๘๓	๐.๒๙๒
	ภายในกลุ่ม	๔๘๕	๑๙๖.๒๓๖๐	๐.๔๐๕๕	
	รวม	๔๙๑	๑๙๖.๙๔๕๕		

แนวทบทวน	แหล่งความแปรปรวน				
๕. แนวทบทวนในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	๖	๑๑.๑๔๔๗	๑.๘๕๗๔	๕.๕๗๙***
	ภายในกลุ่ม	๔๘๓	๑๙๕.๙๒๕๓	๐.๕๐๕๖	
	รวม	๔๘๙	๒๐๗.๐๖๘๙		
๖. แนวทบทวนในการพัฒนาสังคม	ระหว่างกลุ่ม	๖	๓.๙๕๒๑	๐.๖๕๗๐	๑.๒๙๕
	ภายในกลุ่ม	๔๘๔	๒๔๕.๗๕๕๑	๐.๕๐๗๖	
	รวม	๔๙๐	๒๔๙.๖๘๗๑		
๗. แนวทบทวนที่ท่าหอเป็นพิธี	ระหว่างกลุ่ม	๖	๑.๙๕๑๓	๐.๓๒๕๒	๐.๗๑๕
	ภายในกลุ่ม	๔๘๓	๒๑๙.๘๗๕๔	๐.๕๕๕๒	
	รวม	๔๘๙	๒๒๑.๘๒๕๗		
๘. แนวทบทวนที่นครรองคทางารเมือง	ระหว่างกลุ่ม	๖	๕๕.๑๙๐๖	๙.๑๘๕	๑๓.๙๗๖***
	ภายในกลุ่ม	๔๘๓	๓๑๗.๘๙๓๑	๐.๖๕๕๒	
	รวม	๔๘๙	๓๗๓.๐๘๓๗		

***
P < .001

ตารางที่ ๕ แสดงการรับรู้ตามแนวทาบทั้ง ๔ แนวทาบ ของนักศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหง ในต่างคณะวิชา พบว่า แนวทาบทางวิชาการและการเป็นศิษย์ค แนวทาบในการ
ฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพ และแนวทาบพันธกิจองค์กรเมือง มีความแตกต่างอย่างมี
นัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ ดังนั้น จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการ
รับรู้ตามแนวทบทวนทางวิชาการและการเป็นศิษย์ต ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในต่างคณะวิชา โดยวิธีของเซฟเฟ่

คณะวิชา	นค.	บธ.	มษ.	ศษ.	วท.	รศ.	ศศ.
	$\bar{X}$	๒.๕๔	๒.๖๗	๓.๑๑	๓.๕๑	๒.๘๒	๒.๕๑
นค.	๒.๕๔	-		.๕๗*			
บธ.	๒.๖๗		-	.๘๓*			
มษ.	๓.๑๑			-			
ศษ.	๓.๕๑				-	.๖๘*	
วท.	๒.๘๒					-	.๖๐*
รศ.	๒.๕๑						-
ศศ.	๒.๕๔						

* $p < .05$

ตารางที่ ๖ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการ
รับรู้ตามแนวทบทวนทางวิชาการและการเป็นศิษย์ต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ใน
ต่างคณะวิชา พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ กล่าวคือ นักศึกษาคณะศึกษา
ศาสตร์ ($\bar{X}=๓.๕๑$) มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ตามแนวทบทวนทางวิชาการและการเป็นศิษย์ตสูงกว่า
คณะบริหารธุรกิจ ($\bar{X}=๒.๖๗$) คณะวิทยาศาสตร์ ($\bar{X}=๒.๘๒$) คณะรัฐศาสตร์ ($\bar{X}=๒.๕๑$) และ
คณะนิติศาสตร์ ($\bar{X}=๒.๕๔$)

ตารางที่ ๑ การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบทบาทในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ในต่างคณะวิชา โดยวิธีของเซฟเฟ

คณะวิชา	นค.	บธ.	มช.	ศษ.	วท.	รศ.	ศศ.
$\bar{X}$	๓.๓๓	๓.๕๒	๓.๕๘	๓.๖๘	๓.๒๖	๓.๒๔	๓.๓๑
นค.	๓.๓๓	-					
บธ.	๓.๕๒	-					
มช.	๓.๕๘		-				
ศษ.	๓.๖๘			-		.๔๕*	
วท.	๓.๒๖				-		
รศ.	๓.๒๔					-	
ศศ.	๓.๓๑						-

* $P < .05$

ตารางที่ ๑ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบทบาทในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ในต่างคณะวิชา พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ กล่าวคือ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ($\bar{X}= ๓.๖๘$) มีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบทบาทในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพสูงกว่า นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ ($\bar{X}= ๓.๒๔$)

ตารางที่ ๘ การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ความแนวบพบาพนักรณรงค์ทางการเมืองของนักศึกษมหาวิททยาลัยรามคำแหง ในตางคณะวิทษา โดยวิทธีการของเชฟเฟ้

คณะวิทษา	นต.	บธ.	มษ.	ศษ.	วท.	รศ.	ศศ.
	$\bar{X}$	๓.๒๓	๒.๕๐	๒.๓๖	๒.๘๔	๒.๕๕	๓.๒๐
นต.	๓.๒๓	-	.๑๓*	.๘๑*	.๖๘*		
บธ.	๒.๕๐		-			.๑๐*	
มษ.	๒.๓๖			-		.๘๔*	.๕๕*
ศษ.	๒.๘๔				-		
วท.	๒.๕๕					-	.๖๕*
รศ.	๓.๒๐						-
ศศ.	๒.๘๔						

* $P < .05$

ตารางที่ ๘ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ความแนวบพบาพนักรณรงค์ทางการเมืองของนักศึกษมหาวิททยาลัยรามคำแหงในตางคณะวิทษา พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ กล่าวคือ นักศึกษาคณะนิคิศาสตร์ ($\bar{X}=๓.๓๒$) และนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ ($\bar{X}= ๓.๒๐$) มีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ความแนวบพบาพสูงกว่่านักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ ($\bar{X}=๒.๓๖$) คณะบริหารธุรกิจ ($\bar{X}=๒.๕๐$) และคณะวิทษาศาสตร์ ($\bar{X}=๒.๕๕$) ส่วนนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ($\bar{X}=๒.๘๔$) สูงกว่่าคณะมนุษยศาสตร์ ($\bar{X}=๒.๓๖$)

ตารางที่ ๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบทบาททั้ง ๘ แนวบทบาท
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ในตารางภูมิลำเนา

แนวบทบาท	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. แนวบทบาทนักวิชาการ และการ เป็นศึกษิต	ระหว่างกลุ่ม	๔	๘.๘๔๑๐	๒.๒๑๕๒	๓.๒๔๐
	ภายในกลุ่ม	๔๘๗	๓๓๖.๐๒๑๑	๐.๖๙๐๐	
	รวม	๔๙๑	๓๔๔.๘๖๒๑		
๒. แนวบทบาทในการใช้สติปัญญา	ระหว่างกลุ่ม	๔	๐.๓๘๗๒	๐.๐๙๖๘	๐.๓๐๑
	ภายในกลุ่ม	๔๘๖	๑๕๖.๓๗๑๘	๐.๓๒๑๘	
	รวม	๔๙๐	๑๕๖.๗๕๙๐		
๓. แนวบทบาทในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษา อย่างเต็มที่	ระหว่างกลุ่ม	๔	๐.๙๘๘๕	๐.๒๔๗๑	๐.๖๗๖
	ภายในกลุ่ม	๕๘๗	๑๗๗.๙๑๔๔	๐.๓๐๒๓	
	รวม	๕๙๑	๑๗๘.๙๐๒๙		
๔. แนวบทบาทในการนำประสบการณ์จากการทำ กิจกรรมในสถาบันไปใช้ประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒.๑๔๖๕	๐.๔๓๖๖	๑.๓๓๙
	ภายในกลุ่ม	๕๘๖	๑๙๔.๘๐๑๐	๐.๓๓๐๘	
	รวม	๕๙๐	๑๙๖.๙๔๗๕		

แนวทบทวน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๕. แนวทบทวนในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	๔	๒.๘๒๑๓	๐.๗๐๕๓	๑.๖๗๕
	ภายในกลุ่ม	๔๘๕	๒๐๔.๒๔๗๖	๐.๔๒๑๑	
	รวม	๔๘๙	๒๐๗.๐๖๘๙		
๖. แนวทบทวนในการพัฒนาสังคม	ระหว่างกลุ่ม	๔	๙.๙๖๙๗	๒.๔๙๒๔	๕.๐๕๓ ***
	ภายในกลุ่ม	๔๘๖	๒๓๙.๗๑๗๕	๐.๔๙๓๒	
	รวม	๔๙๐	๒๔๙.๖๘๗๑		
๗. แนวทบทวนที่ท่าเรือ เป็นพิธี	ระหว่างกลุ่ม	๔	๑.๓๕๗๑	๐.๓๓๙๓	๐.๗๕๖
	ภายในกลุ่ม	๔๘๕	๒๒๐.๔๖๘๖	๐.๔๕๕๖	
	รวม	๔๘๙	๒๒๑.๘๒๕๗		
๘. แนวทบทวนที่นครหลวงกรุงเทพมหานคร	ระหว่างกลุ่ม	๔	๒๕.๑๕๕๑	๖.๒๘๖๓	๘.๗๖๓ ***
	ภายในกลุ่ม	๔๘๕	๓๕๗.๙๓๘๕	๐.๗๑๗๕	
	รวม	๔๘๙	๓๗๓.๐๙๓๖		

*** P < .001

ตารางที่ ๔ แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้ตามแนวทาบทั้ง ๔ แนวทาบ ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ในต่างภูมิภาคพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ ในแนวทาบในการพัฒนาสังคม และแนวทาบหนักนักรงค์ทางการเมือง ดังนั้นจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐. การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบทบาทในการพัฒนาสังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน โดยวิธีของเซฟเฟ่

ภูมิลำเนา		๑	๒	๓	๔	๕
	$\bar{X}$	๒.๖๙	๒.๖๐	๓.๐๐	๒.๔๔	๒.๖๑
๑. ภาคกลาง	๒.๖๙	-		.๓๑*		
๒. ภาคเหนือ	๒.๖๐		-			
๓. ภาคใต้	๓.๐๐			-	.๕๖*	
๔. ภาคตะวันออก	๒.๔๔				-	
๕. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๒.๖๑					-

* $P < .05$

ตารางที่ ๑๐ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบทบาทในการพัฒนาสังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ กล่าวคือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาภาคใต้ ($\bar{X}=๓.๐๐$) มีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบทบาทสูงกว่านักศึกษาภาคตะวันออก ($\bar{X}=๒.๔๔$) และนักศึกษาภาคกลาง ($\bar{X}=๒.๖๐$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการ
รับรู้ตามแนวทบทวนกิจกรรมการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหง ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน โดยวิธีการของเซฟเฟ่

ภูมิลำเนา	๑	๒	๓	๔	๕	
	$\bar{X}$	๒.๖๕	๒.๘๒	๓.๒๑	๒.๖๘	๒.๘๓
๑. ภาคกลาง	๒.๖๕	-	.๕๖*			
๒. ภาคเหนือ	๒.๘๒		-			
๓. ภาคใต้	๓.๒๑			-		
๔. ภาคตะวันออก	๒.๖๘				-	
๕. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๒.๘๓					-

* $P < .05$

ตารางที่ ๑๑ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการ
รับรู้ตามแนวทบทวนกิจกรรมการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีภูมิลำเนา
ต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ กล่าวคือ นักศึกษาภาคใต้ ($\bar{X}=๓.๒๑$)
มีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทบทวนสูงกว่านักศึกษภาคกลาง ($\bar{X}=๒.๖๕$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกรรรับรูตามแนวทบาททั้ง ๘ แนวทบาท
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีความอาชีพต่างกัน

แนวทบาท	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. แนวทบาททางวิชาการ และการเป็นศึกษิต	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๓.๘๒๕๒	๒.๗๖๕๐	๔.๐๕๘**
	ภายในกลุ่ม	๔๘๖	๓๓๑.๑๓๖๘	๐.๖๘๑๔	
	รวม	๔๙๑	๓๔๔.๙๖๒๑		
๒. แนวทบาทในการใช้สติปัญญา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๐.๐๘๐๑	๐.๐๑๖๐	๐.๐๕๐
	ภายในกลุ่ม	๔๘๕	๑๕๖.๖๗๘๘	๐.๓๒๓๐	
	รวม	๔๙๐	๑๕๖.๗๕๘๙		
๓. แนวทบาทในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษา อย่างเต็มที่	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๖๕๖๘๔	๐.๓๖๔๙	๐.๘๖๐
	ภายในกลุ่ม	๔๘๖	๑๓๒.๓๓๔๕	๐.๓๖๔๙	
	รวม	๔๙๑	๑๗๘.๙๐๒๙		
๔. แนวทบาทในการนำประสบการณ์จากการทำกิจกรรม ในสถาบันไปใช้ประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	๕	๐.๗๓๖๖	๐.๑๔๗๓	๐.๓๖๔
	ภายในกลุ่ม	๔๘๕	๑๙๖.๒๑๐๙	๐.๔๐๔๖	
	รวม	๔๙๐	๑๙๖.๙๔๗๕		

แนวทบทวน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๕. แนวทบทวนในกรณีศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๖.๙๐๑๔	๑.๓๘๐๓	๓.๓๓๗
	ภายในกลุ่ม	๔๘๔	๒๐๐.๑๖๗๕	๐.๔๑๓๖	
	รวม	๔๘๙	๒๐๗.๐๖๘๙		
๖. แนวทบทวนในการพัฒนาสังคม	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒.๕๖๔๕	๐.๕๑๒๙	๓.๐๐๗
	ภายในกลุ่ม	๔๘๕	๒๔๗.๑๒๒๗	๐.๕๐๙๕	
	รวม	๔๙๐	๒๔๙.๖๘๗๑		
๗. แนวทบทวนที่หาพบเป็นพิธี	ระหว่างกลุ่ม	๕	๔.๙๗๙๐	๐.๙๙๕๘	๒.๒๒๓
	ภายในกลุ่ม	๔๘๔	๒๑๖.๘๔๖๗	๐.๔๔๘๐	
	รวม	๔๘๙	๒๒๑.๘๒๕๗		
๘. แนวทบทวนกิจกรรมรณรงค์ทางการเมือง	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๒.๖๕๖๒	๒.๕๓๑๒	๓.๓๙๙ **
	ภายในกลุ่ม	๔๘๔	๓๖๐.๔๒๗๔	๐.๗๔๔๗	
	รวม	๔๘๙	๓๗๓.๐๘๓๖		

** P < .01

ตารางที่ ๑๒ แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทบาท
ทั้ง ๔ แนวทบาท ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่นครมีอาชีพต่างกัน พบว่า มีความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ในแนวทบาททางวิชาการและการเป็นศิษย์ และแนว
ทบาทนักรณรงค์ทางการเมือง ดังนั้น จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ
ของเซฟเฟ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการ
รับรู้ตามแนวบทบาททางวิชาการและการเป็นศิษย์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหง ที่มีความอาชีพต่างกัน โดยวิธีการของเซฟเฟ่

อาชีพที่ศึกษา	$\bar{X}$	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. ธุรกิจเอกชนหรือธุรกิจส่วนตัว	๒.๘๐	—					.๕๕*
๒. ข้าราชการทหาร-ตำรวจ	๒.๘๑		—				
๓. ข้าราชการพลเรือน	๓.๐๐			—			
๔. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๒.๘๗				—		
๕. เกษตรกรรม	๓.๒๔					—	
๖. อื่น ๆ	๒.๘๕						—

* $P < .05$

ตารางที่ ๑๓ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการ
รับรู้ตามแนวบทบาททางวิชาการและการเป็นศิษย์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีความ
อาชีพต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ กล่าวคือ นักศึกษาที่ศึกษา
ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ($\bar{X} = ๓.๒๔$) มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ตามแนวบทบาทสูงกว่านักศึกษา
ที่ศึกษาประกอบอาชีพธุรกิจเอกชนหรือธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = ๒.๘๐$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทบทวนภัทรรงค์ทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่บิคาที่มีอาชีพต่างกัน โดยวิธีการของเซฟเฟ่

อาชีพบิคา		๑	๒	๓	๔	๕	๖
	$\bar{X}$	๒.๑๑	๒.๖๗	๒.๘๘	๒.๑๘	๓.๑๒	๒.๘๖
๑. ธุรกิจเอกชนหรือธุรกิจส่วนตัว	๒.๑๑	—				.๔๑*	
๒. ข้าราชการทหาร-ตำรวจ	๒.๖๗		—				
๓. ข้าราชการพลเรือน	๒.๘๘			—			
๔. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๒.๑๘				—		
๕. เกษตรกรรม	๓.๑๒					—	
๖. อื่น ๆ	๒.๘๖						—

* $p < .05$

จากตารางที่ ๑๔ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทบทวนภัทรรงค์ทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่บิคาที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ กล่าวคือ นักศึกษาที่บิคาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ($\bar{X}=๓.๑๒$) มีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทบทวนสูงกว่า นักศึกษาที่บิคาประกอบอาชีพธุรกิจเอกชนหรือธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X}=๒.๑๑$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบทบาททั้ง ๘ แนวบทบาท
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ระบับรายไ้กับความารควรรวมกันต่อเนื่องต่างกัน

แนวบทบาท	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. แนวบทบาททางวิชาการและการเป็นศิษย์	ระหว่างกลุ่ม	๒	๘.๕๖๐๓	๔.๒๘๐๒	๖.๑๔๗**
	ภายในกลุ่ม	๔๘๙	๓๓๖.๕๐๑๘	๐.๖๘๘๑	
	รวม	๔๙๑	๓๔๕.๙๖๒๑		
๒. แนวบทบาทในการใช้สติปัญญา	ระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๔๓๖๒	๐.๒๑๘๑	๐.๖๘๑
	ภายในกลุ่ม	๔๘๙	๑๓๗.๗๘๖๕	๐.๒๘๑๖	
	รวม	๔๙๑	๑๓๘.๒๒๒๗		
๓. แนวบทบาทในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษา อย่างเต็มที่	ระหว่างกลุ่ม	๒	๑.๑๑๖๕	๐.๕๕๘๒	๑.๕๓๕
	ภายในกลุ่ม	๔๘๙	๑๓๗.๗๘๖๕	๐.๒๘๑๖	
	รวม	๔๙๑	๑๓๘.๙๐๓๐		
๔. แนวบทบาทในการนำประสบการณ์จากการทำ กิจกรรมในสถาบันไปใช้ประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๑๘๓๓	๐.๐๙๑๖	๐.๒๗๗
	ภายในกลุ่ม	๔๘๘	๑๙๖.๗๖๕๒	๐.๔๐๓๒	
	รวม	๔๙๐	๑๙๖.๙๔๘๕		

แนวทบทวน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๕. แนวทบทวนในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๖๔๒๒	๑.๐๒๑๑	๒.๕๒๕
	ภายในกลุ่ม	๔๘๗	๒๐๕.๐๒๖๗	๐.๔๒๑๐	
	รวม	๔๘๙	๒๐๗.๐๖๘๙		
๖. แนวทบทวนในการพัฒนาสังคม	ระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๖๔๐๕	๐.๓๒๐๒	๐.๖๒๘
	ภายในกลุ่ม	๔๘๘	๒๔๙.๐๔๖๗	๐.๕๑๐๓	
	รวม	๔๙๐	๒๔๙.๖๘๗๑		
๗. แนวทบทวนที่ห้ ทพอ เป็นพิธี	ระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๕๙๘๐	๐.๒๙๙๐	๐.๖๕๘
	ภายในกลุ่ม	๔๘๗	๒๒๑.๒๒๗๗	๐.๔๕๕๓	
	รวม	๔๘๙	๒๒๑.๘๒๕๗		
๘. แนวทบทวนกิจกรรมรณรงค์ทางการเมือง	ระหว่างกลุ่ม	๒	๘.๐๐๘๕	๔.๐๐๔๒	๕.๓๕๑ **
	ภายในกลุ่ม	๔๘๗	๓๖๕.๐๗๕๓	๐.๗๔๙๖	
	รวม	๔๘๙	๓๗๓.๐๘๓๗		

** P < .01

ตารางที่ ๑๕ แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทางทั้ง ๔ แนวทาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ระดับรายได้ของบิดามารดาเหมือนกันต่อ เคื่อนแตกต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ในแนวทางทางวิชาการ และการเป็นศิษย์ และแนวทางนักรณรงค์ทางการเมือง ดังนั้นจึงทำการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖ การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทบทวนทางวิชาการ และการเป็นศิษย์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ระดับรายได้ มีความารครวมกันเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน โดยวิธีการของเซฟเฟ

ระดับรายได้	$\bar{X}$	๑	๒	๓
		๒.๑๓	๒.๘๒	๓.๑๑
๑. สูงกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๒.๑๓	-		.๓๘*
๒. ตั้งแต่ ๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท	๒.๘๒		-	
๓. ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๓.๑๑			-

* $P < .05$

ตารางที่ ๑๖ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทบทวนทางวิชาการ และการเป็นศิษย์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ระดับรายได้ มีความารครวมกันแตกต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความารครวมกันต่อเดือนต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท ($\bar{X}=๓.๑๑$) มีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทบทวนสูงกว่านักศึกษาที่มีความารครวมกันต่อเดือนสูงกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ($\bar{X}=๒.๑๓$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑) การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทบทวนภัตตาคารแห่งการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ระดับรายได้ที่มีความรกรวมกันเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน โดยวิธีการของเซฟเฟ

ระดับรายได้	$\bar{X}$	๑ ๒.๖๔	๒ ๒.๘๑	๓ ๓.๐๒
๑. สูงกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท-	๒.๖๔	—		.๓๘*
๒. ตั้งแต่ ๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท	๒.๘๑		—	
๓. ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๓.๐๒			—

* $P < .05$

ตารางที่ ๑๑) แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวทบทวนภัตตาคารแห่งการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ระดับรายได้ที่มีความรกรวมกันแตกต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความรกรวมกันต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท ($\bar{X}=๓.๐๒$) มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ตามแนวทบทวนสูงกว่านักศึกษาที่มีความรกรวมกันสูงกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ($\bar{X}=๒.๖๔$)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียวระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบทบาททั้ง ๘ แนวบทบาท
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ลักษณะที่พหุอาศัยต่างกัน

แนวบทบาท	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. แนวบทบาททางวิชาการ และการ เป็นศิษย์	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๐.๑๐๐๘	๓.๓๖๖๙	๔.๙๐๗**
	ภายในกลุ่ม	๔๘๘	๓๓๔.๘๖๑๓	๐.๖๘๖๒	
	รวม	๔๙๑	๓๔๔.๙๖๒๑		
๒. แนวบทบาทในการใช้สติปัญญา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑.๖๔๑๗	๐.๕๕๐๖	๑.๗๒๙
	ภายในกลุ่ม	๔๘๗	๑๕๕.๑๐๗๓	๐.๓๑๘๓	
	รวม	๔๙๐	๑๕๖.๗๔๙๐		
๓. แนวบทบาทในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษา อย่างเต็มที่	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑.๐๑๐๕	๐.๓๓๖๘	๐.๙๒๔
	ภายในกลุ่ม	๔๘๘	๑๗๗.๘๙๒๓	๐.๓๖๔๕	
	รวม	๔๙๑	๑๗๘.๙๐๒๘		
๔. แนวบทบาทในการนำประสบการณ์จากการทำ กิจกรรมในสถาบันไปใช้ประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	๓	๒.๒๒๑๖	๐.๗๔๐๕	๑.๘๕๒
	ภายในกลุ่ม	๔๘๗	๑๙๕.๗๒๕๙	๐.๓๙๙๘	
	รวม	๔๙๐	๑๙๖.๙๔๗๕		

แนวทบทวน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๕. แนวทบทวนในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	๓	๓.๗๓๕๖	๑.๒๔๕๒	๒.๙๖๖
	ภายในกลุ่ม	๔๘๖	๒๐๓.๓๓๓๔	๐.๔๑๘๔	
	รวม	๔๘๙	๒๐๗.๐๖๘๙		
๖. แนวทบทวนในการพัฒนาสังคม	ระหว่างกลุ่ม	๓	๘.๐๗๐๒	๒.๖๙๐๑	๕.๔๒๒ **
	ภายในกลุ่ม	๔๘๗	๒๔๑.๖๑๗๐	๐.๔๙๖๑	
	รวม	๔๙๐	๒๔๙.๖๘๗๑		
๗. แนวทบทวนที่ท่าพอเป็นพิธี	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑.๒๐๐๘	๐.๔๐๐๓	๐.๘๘๒
	ภายในกลุ่ม	๔๘๖	๒๒๐.๖๒๔๘	๐.๔๕๔๐	
	รวม	๔๘๙	๒๒๑.๘๒๕๖		
๘. แนวทบทวนกิจกรรมรณรงค์ทางการเมือง	ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๐.๓๐๔๕	๖.๗๖๘๒	๙.๓๒๔ ***
	ภายในกลุ่ม	๔๘๖	๓๔๒.๗๗๙๒	๐.๗๒๕๙	
	รวม	๔๘๙	๓๖๓.๐๘๓๗		

** P < .01 , *** P < .001

ข้อจริงที่ ๑๘ ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ตามแนวทางทั้ง ๘ แนวทาง
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ลักษณะที่หักออกต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ในบทบาททางวิชาการและการเป็นศิษย์ และในบทบาทการพัฒนา
สังคม และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ในบทบาทนักรณรงค์ทางการเมือง
เมื่อนั้นจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบทบาททางวิชาการและการเป็นศิษย์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ลักษณะที่พักอาศัยต่างกัน โดยวิธีการของเชฟเฟ

ลักษณะที่พักอาศัย	$\bar{X}$	๑	๒	๓	๔
		๒.๘๓	๓.๑๑	๒.๘๓	๒.๒๒
๑. บ้านบิณฑาคารหรือบ้านญาติ	๒.๘๓	—	.๒๘*		
๒. บ้าน/หอพักเอกชนให้เช่า	๓.๑๑		—		
๓. ว่าง	๒.๘๓			—	
๔. อื่น ๆ	๒.๒๒				—

* $P < .05$

ตารางที่ ๑๘ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบทบาททางวิชาการและการเป็นศิษย์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ลักษณะที่พักอาศัยต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ กล่าวคือนักศึกษาที่พักบ้าน/หอพักเอกชนให้เช่า ($\bar{X}=๓.๑๑$) มีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบทบาทสูงกว่านักศึกษที่พักบ้านบิณฑาคาร/ผูกครอง ($\bar{X}=๒.๘๓$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบทบาทในการพัฒนาสังคม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ลักษณะที่พักอาศัยต่างกัน โดยวิธีการของเซฟเฟ

ลักษณะที่พักอาศัย		๑	๒	๓	๔
	$\bar{X}$	๒.๖๘	๒.๔๘	๒.๓๘	๓.๐๐
๑. บ้านบิฑามารคำ/บ้านญาติ	๒.๖๘	—	.๒๐*		
๒. บ้าน/หอพักเอกชนไห้เช่า	๒.๔๘		—	.๕๘*	
๓. วัด	๒.๓๘			—	
๔. อื่น ๆ	๓.๐๐				—

*P < .05

ตารางที่ ๒๐ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบทบาทในการพัฒนาสังคม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ลักษณะที่พักอาศัยต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ กล่าวคือ นักศึกษาที่พักบ้าน/หอพักเอกชนไห้เช่า ($\bar{X}=๒.๔๘$) มีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวบทบาทสูงกว่านักศึกษาที่พักบ้านบิฑามารคำ/บ้านญาติ ($\bar{X}=๒.๖๘$) และนักศึกษาที่พักวัด ($\bar{X}=๒.๓๘$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้
ความแนวพบพานักธรรงคทางกร เมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราม
คำแหง ที่ลักษณะที่พักอาศัยแตกต่างกัน โดยวิธีของเซฟเฟ้

ลักษณะที่พักอาศัย	$\bar{X}$	๑	๒	๓	๔
		๒.๖๗	๓.๐๗	๓.๐๘	๒.๑๖
๑. บ้านบิคารมารคา/บ้านญาติ	๒.๖๗	—	.๔๐*		
๒. บ้าน/หอพักเอกชนไท้เซ้า	๓.๐๗		—		
๓. วิก	๓.๐๘			—	
๔. อื่น ๆ	๒.๑๖				—

* $P < .05$

ตารางที่ ๒๑ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของ
การรับรู้ความแนวพบพานักธรรงคทางกร เมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ลักษณะ
ที่พักอาศัยต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ กล่าวคือ นักศึกษาที่
พักบ้าน/หอพักเอกชนไท้เซ้า ($\bar{X}=๓.๐๗$) มีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ความแนวพบพานักธรรงค
นักศึกษาที่พักบ้านบิคารมารคา/บ้านญาติ ($\bar{X}=๒.๖๗$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย